

i Danmark, maa uden Handelsministerens Samtykke bortfragtes til Udlandet (udenlandsk Statsmyndighed, Statsborger eller Firma m. v.) eller under nogen Form, saaledes ikke heller ved Overdragelse af Bygnings-Kontrakten, afhændes til Udlandet.“ For det første bortfaldt Begrænsningen til Skibe, der er optagne i Skibsregisteret, og til Skibe af registreringspligtig Størrelse. Dernæst blev Bortfragtning af dansk Skib til Udlandet taget ud af den Række Handlinger, som kræver Handelsministerens Samtykke, og opførtes for sig selv saaledes, at Handelsministeren bemyndiges til at indskrænke, eventuelt forbyde den i det Omfang, hvori det af Hensyn til Landets Tarv skønnes nødvendigt. — Den ovfr. under Nr. 2. anførte Bestemmelse skulde efter Lovforslaget gælde Skibe, som ved Lovens Ikrafttræden endnu ikke var forsynede med vedkommende fremmede Nationalitetscertifikat. I Stedet for: ved Lovens Ikrafttræden kom til at staa: „den 16. Juni 1917 endnu ikke var“, nemlig Datoen for den sidste af de ovfr. nævnte Bekendtgørelser. Endvidere udgik en Bestemmelse i Lovforslaget om, at saa længe ikke Tilladelse til at overdrage saadant Skib til udenlandsk Køber er opnaaet, skal Ejeren efter Paalæg af Handelsministeren være forpligtet til at foranledige det optaget i det danske Skibsregister. — Af den under Nr. 3 anførte Bestemmelse lød i Lovforslaget 2det Led saaledes: „Uden Handelsministerens Samtykke maa ingen Ejer af dansk Skibsværft paatage sig eller foretage Bygning eller Istandsættelse af Skib for udenlandsk Regning.“ Ordet „foretage“ ændredes her til „paabegynde“. Endvidere udtoges af Regelen „Istandsættelse af Skib for udenlandsk Regning“, og i Stedet derfor blev indsat som et tredje Led af Bestemmelsen en Bemyndigelse for Handelsministeren til i det Omfang, hvori det af Hensyn til Landets Tarv skønnes nødvendigt, at indskrænke Adgangen til Istandsættelse paa dansk Skibsværft af Skib for udenlandsk Regning. Herom bemærkes i Betænkningen, at udtrykkelig Bemyndigelse til at udstede et almindeligt Forbud er ikke givet, og at Handelsministeren har udtalt, „at der overhovedet ved denne Bestemmelse ikke er tænkt paa Eftersyn eller Reparation af Skibe, som i sædvanlig Fart søger den Havn, hvori paagældende Skibsværft er beliggende. Handelsministeren har endvidere udtalt, at han i det hele vil anvende sin Bemyndigelse med den største Varsomhed og, under alt Hensyn til ikke at skade Skibsværftsindustrien, og hvor megen Brug der vil blive for Bestemmelsen, afhænger ganske særlig af Tilførslerne af Reparationsmateriale.“ — Endelig anføres, at Folketinget endvidere indsatte Lovens udtrykkelige Begøring til Aaret 1919 ud samt Bestemmelsen om Adgangen til at sætte Bødens Størrelse til det dobbelte af Værdien af Forseelsens Genstand. — *Landstinget* vedtog Lovforslaget i Folketingets Affattelse.